

[Ministeren for skatter og afgifter]

ophævelsen af den såkaldte halvårsregel i afskrivningsloven.

Derudover vil jeg da godt nævne, selv om det tidligere er sagt til folketinget, at vi agter meget snart at fremsætte lovforslag om en ændring af reglerne om beskatning af fortjeneste ved fast ejendom. Disse forslag vil blive fremsat, så de, hvis tinget vil dispensere fra de aftalte frister, kan behandles færdig inden sommerferien.

Endvidere arbejder vi med overvejelser om ændring af beskatningen af hovedaktionærer og goodwillbeskatning. Vi arbejder også på så vidt muligt at fremsætte et lovforslag inden sommerferien om skattefri omdannelse af personligt drevne virksomheder til aktie- og anpartsselskaber.

Regeringen har således allerede taget initiativ til en lang række lempelser i beskatningen af den producerende del af erhvervslivet; jeg anser på den baggrund beslutningsforslaget for temmelig overflødigt og må afvise den del af det.

Men jeg skal da gøre den tilføjelse, at der er selvfølgelig den forskel på det, regeringen har foreslået og kan medvirke til, og så det, der fremlægges her, at der, jeg havde nær sagt fuldstændig som sædvanlig, fra oppositionens side overhovedet ikke er skelet til de provenumæssige virkninger for statskassen. Der er jo tale om, at man i generelle lettelser, som vi ikke kan medvirke til, og lettelser af den art, som vi kan medvirke til, i alt vil gennemføre skattnedsættelser for erhvervsdrivende personer og selskaber af størrelsesordenen 3 mia kr. og derudover skatteudskydelser på i alt 5 mia kr. Det er der selvfølgelig ikke nogen ansvarlig regering, heller ikke en med borgerlige ministre, der ville finde på at foreslå, og derfor er disse forslag sådan set bare udtryk for den sædvanlige overbudspolitik. Man kunne føje til, at det havde været nemmere, når man alligevel har været så vidt omkring, som forslagsstillerne her har, at gøre, som det tidligere er nævnt fra regeringens side: forenkle sit budskab til befolkningen til, at al indkomst, som ikke skyldes personlig arbejdsindsats, er skattefri, for det er jo det, man ønsker at opnå med de forslag, der foreligger her, og ikke så meget målrettet at fremme erhvervsinvesteringer.

Socialdemokratiet ser naturligvis med sympati på formålet med det beslutningsforslag, som vi her har til behandling. Der er vel næppe nogen, som ikke gerne ser, at mulighederne for at øge produktion og beskæftigelse forbedres, og vi er enige med forslagsstillerne i, at dette forudsætter en forbedring af konkurrenceevnen over for udlandet.

Men når forslagsstillerne videre skriver, at disse mål skal nås gennem en generel forbedring af erhvervslivets vilkår, stiller vi os en smule tvivlende. Det er her vores opfattelse, at i den nuværende økonomiske situation er der dårligt råd til at dele penge ud til højre og venstre uden hensyn til, hvor effekten på beskæftigelse og valutabalance måtte være størst. I en situation med 300.000 arbejdsløse og med knappe sociale bevillinger må der være en høj grad af sikkerhed for, at de penge, der gives erhvervslivet, også fører til øget beskæftigelse og øgede investeringer, ellers er den sociale balance i hvert fald ikke i orden, og beklageligvis er der meget, der tyder på, at ikke alle forslagsstilleres forslag vil være fremmende for investeringslysten eller for produktionen.

Jeg skal eksempelvis nævne forslaget om at nedsætte formue- og selskabsskatterne. Man skal her huske på, at selv om det er rigtigt, at den generelle fortjeneste herved stiger, så nedsættes samtidig værdien af rentefradragsretten og dermed nyinvesteringernes rentabilitet.

Man kunne måske også fristes til at fremdrage forslaget om konjunkturregulerende fonde, som i hvert fald i udlandet har givet anledning til lovlig megen skattetænkning uden beskæftigelsesfremmende effekt.

Omvendt findes der også en række forslag, som i høj grad harmonerer med socialdemokratiets tanker: afskrivningsindekseringen, problemerne i forbindelse med generationsskiftet og beskatningen af hovedaktionærer. Disse forslag vil også efter socialdemokratiets opfattelse virke fremmende såvel for investeringerne som for beskæftigelsen.

Vi kan også fra socialdemokratiets side bifalde forslagene om at udbygge de erhvervsfremmende ordninger. Vi har, som det allerede er nævnt, selv stillet forslag om, at eksportkreditgarantier og -kautioner skal udvides, og vi er også enige i, at K- og EM-låneordningerne bør udvides, men måske ikke